

PLANY WYNIKOWE
W ZAKRESIE PIERWSZEJ KLASY SZKOŁY ZAWODOWEJ
OPRACOWANE NA PODSTAWIE MATERIAŁÓW KATECHETYCZNYCH:
Ze Zmartwychwstałym w społeczeństwie
Z SERII *DROGI ŚWIADKÓW ZMARTWYCHWSTAŁEGO*

Działanie nauczyciela, w tym również katechety, jest ściśle związane z planowaniem, czyli ustalaniem celów, poszukiwaniem rozwiązań i podejmowaniem decyzji. Zakłada ono tym samym wybieranie najodpowiedniejszej drogi pomiędzy różnymi rozwiązaniami w celu osiągnięcia sukcesu i to w nieodległym terminie. Katecheta, uczestnicząc w tym systemie, coraz częściej podejmuje próby nauczycielskiego planowania nauczania, które przekładają się na konstruowanie planu wynikowego i poszukiwanie możliwych do zaadoptowania wzorców.

B. Niemierko wyjaśnia, że „planowanie wynikowe w dydaktyce opiera się na jasno i realistycznie określonych wymaganiach programowych”¹, które w praktyce powinno uwzględniać zróżnicowane uzdolnienia uczniów. Stwierdzenie to zawiera w sobie przekonanie, że przygotowanie planu wynikowego wymaga jasnego ustalenia celów, dokonania doboru materiału nauczania, wyboru metod współpracy z uczniami oraz określenia i przeprowadzania kontroli, a także sprecyzowania zasad oceniania szkolnych osiągnięć uczniów. Oznacza to, że czynności nauczyciela w trakcie planowania muszą zostać poprzedzone analizą treści nauczania w trzech jej wymiarach: celów, materiału i wymagań.

Zrozumienie istoty planu wynikowego pozwoli skonstruować go jako element własnego warsztatu pracy, a nie dokument, który trzeba dołączyć do akt szkolnych. Pociąga to za sobą przekonanie, że choć nie można opracować jednego, idealnego, wzorcowego planu wynikowego, to dobry plan wynikowy może być doskonałym instrumentem wspomagającym nauczyciela w organizowaniu całego procesu dydaktycznego. Jest dla nauczyciela sposobem uzyskania indywidualnego obrazu treści nauczania oraz poczucia porządku w jej ujęciu².

Konstruowanie planu wynikowego przez katechetę wymaga wyjątkowej precyzji i uwagi. Katechecie, który dokonuje syntezy planowanej treści

¹ B. Niemierko, *Między oceną szkolną a dydaktyką. Bliżej dydaktyki*, Warszawa 2001, s. 147.

² Zob. tamże, s. 141.

nauczania, musi towarzyszyć świadomość, że nie wszystkie cele szczegółowe mogą być zoperacjonalizowane oraz przeświadczenie, że osiągnięcie tego, co wynika z wychowawczego czy inicjacyjnego wymiaru katechezy, wymaga nie tylko umiejętności pedagogicznych, ale i czasu, a nade wszystko łaski Bożej. To przekonanie powinno również uwidocznić się w wybranej formie zapisu.

O żywotności planu wynikowego decydować może również jego forma. Nie została opracowana ona w sposób obligatoryjny, stąd każdy nauczyciel powinien sam opowiedzieć się, w jaki sposób udokumentować własne decyzje i wyniki przeprowadzonych przez siebie analiz, zarówno ze względu na układ, jak i styl. Powszechnie spotyka się propozycje zapisu planów wynikowych w formie tabelarycznej. Mimo zachowania tej samej formy, różnią się one propozycjami co do zawartości. B. Niemierko oprócz numeru i tematu lekcji ogranicza się do określenia wymagań na poszczególnych poziomach³, natomiast M. Kłos rozszerza tabelę, proponując zapisanie obok numeru i tematu jednostek lekcyjnych, tematów i numerów jednostek metodycznych, celów wyrażonych operacyjnie, materiału nauczania, planowanych technik i form pracy na lekcjach, materiałów i środków dydaktycznych, wymagań nauczycielskich oraz planowanych technik kontroli, zastrzegając jednocześnie, że decyzje związane z tematami jednostek lekcyjnych, metodami i formami pracy, materiałami i środkami dydaktycznymi czy technikami kontroli zwykle bywają przedstawione w konspekcie zajęć⁴.

Możliwość stosowania różnych form zapisu planu wynikowego świadczy o docenieniu idei indywidualności tego planu, wyrażonej w konieczności podejmowania samodzielnych decyzji na etapie planowania nauczycielskiego, któremu mogą okazać się pomocne zaproponowane poniżej elementy.

Plany wynikowe zostały skonstruowane z uwzględnieniem zakresu programowego I klasy szkoły zawodowej. Na podstawie programu dokonano analizy materiału i opracowano propozycję wymagań. Zwrócono uwagę na charakter syntetyczny wymagań (bez wnikania w szczegóły). Przedstawiona propozycja wymagań w postaci tabelarycznej pozwala wstępnie ocenić hierarchię wymagań ze względu na cele i materiał.

Wyjaśnienia układu i treści tabeli:

1. Temat lekcji; pierwszy wpisany do dziennika lekcyjnego, drugi do zeszytu ucznia.

³ Zob. tamże, s. 147.

⁴ M. Kłos, *Welcome 1-2-3. Plany wynikowe*, Wydawnictwo Egis, Kraków 2003, s.10-11.

2. **Wymagania podstawowe** obejmują wiadomości i umiejętności stosunkowo łatwe do opanowania, najpewniejsze naukowo, całkowicie niezbędne w dalszej nauce, bezpośrednio użyteczne.
3. Taksonomia celów nauczania (B. Niemierko, K. Ciżkowicz, J. Ochenduszko) poprzez zastosowanie czasowników operacyjnych z wyszczególnieniem poziomów:
 - wiadomości: zapamiętane (oznaczone literką A) i zrozumiane (oznaczone literką B);
 - umiejętności: stosowanie wiadomości w sytuacjach typowych (oznaczone literką C) oraz stosowanie wiadomości w sytuacjach problemowych (oznaczone literką D).

Informacje kolumny 3 odnoszą się do wymagań podstawowych.

4. **Wymagania rozszerzone** obejmują wiadomości i umiejętności umiarkowanie trudne do opanowania, w pewnym stopniu hipotetyczne, przydatne, bezpośrednio użyteczne oraz dopełniające; trudne do opanowania, twórcze, wyspecjalizowane, z dala od bezpośredniej użyteczności.
5. Taksonomia celów nauczania (B. Niemierko, K. Ciżkowicz, J. Ochenduszko) poprzez zastosowanie czasowników operacyjnych z wyszczególnieniem poziomów:
 - wiadomości: zapamiętane (oznaczone literką A) i zrozumiane (oznaczone literką B);
 - umiejętności: stosowanie wiadomości w sytuacjach typowych (oznaczone literką C) i stosowanie wiadomości w sytuacjach problemowych (oznaczone literką D).

Informacje kolumny 5 odnoszą się do wymagań rozszerzonych.

I. Uczeń Jezusa Chrystusa

1. Temat	2. Wymagania podstawowe	3.	4. Wymagania rozszerzone	5.
Wprowadzenie w uwarunkowania współpracy podczas religii. (Kim jestem?).	- zapoznał się z zasadami oceniania podczas religii; - przyjął zasady współpracy.	A B	- dzieli się doświadczeniami i oczekiwaniami katechetycznymi; - charakteryzuje zarys tematyki katechetycznej roku.	D C
1. Odkrywanie zadań chrześcijanina. (Chrześcijanin w szkole).	- określa zadania ochrzczonego; - jest zainteresowany odkrywaniem treści Dobrej Nowiny.	C D	- dostrzega zasadność religii w szkole; - prowadzi refleksję nad własnym życiem.	A B

2. Rozpoznawanie Jezusowego Kościoła. (W Kościele Jezusa Chrystusa).	- rozumie, na czym polega powszechność Kościoła; - szanuje Kościół.	A C	- wyjaśnia własne zadania we wspólnocie Kościoła; - rozpoznaje naturę Kościoła.	B D
3. Ukazywanie realnej obecności Jezusa w Kościele. (Jezus Chrystus w Kościele).	- streszcza oczekiwania Jezusa co do założonej wspólnoty Kościoła; - ukazuje sposoby wypełniania zadań ochrzczonych we wspólnotach przebywania.	B D	- czynnie włącza się w służbę innym; - wierzy w realną obecność Jezusa w Kościele.	C A
4. Różnicowanie darów i zadań sakramentu chrztu. (Chrzest – dar i zadanie).	- wylicza elementy obrzędu chrztu; - charakteryzuje, co wnosi w życie człowieka sakrament chrztu.	A C	- wyjaśnia, dlaczego chrzest jest darem i zadaniem; - analizuje treść czynności wykonywanych podczas chrztu świętego.	B D
5. Wspieranie odpowiedzialności ucznia za Kościół. (Człowiek Kościoła).	- opisuje rolę i zadania chrzestnego; - określa, na czym polega odpowiedzialność za życie Kościoła.	B D	- informuje, co wnosi w życie chrześcijanina sakrament bierzmowania. - wskazuje możliwości osobistego świadectwa we wspólnocie Kościoła.	A C

II. Świat człowieka i Boga

6. Różnicowanie dróg poznania Boga. (Świat mówi o Bogu).	- przekonuje o możliwościach poznawania Boga; - ilustruje tematyczne teksty biblijne.	D B	- wyjaśnia, dlaczego Boga można poznać na podstawie rzeczy stworzonych; - interpretuje, dlaczego człowiek jest drogą poznania Boga.	A C
7. Odkrywanie podstaw religijności człowieka. (Człowiek istota religijna).	- rozumie, na czym polega życie wiarą; - interpretuje, dlaczego Abrahama uznajemy za ojca wszystkich wierzących.	A C	- wymienia przyczyny niewiary; - analizuje, dlaczego człowiek poszukuje Boga.	B D
8. Ukazanie zarysu różnorodności religijnej. (Religie świata).	- wymienia religie chrześcijańskie; - określa, co wyróżnia chrześcijaństwo spośród innych religii.	B D	- wskazuje przykłady religii niechrześcijańskich; - uzasadnia wartość dialogu międzyreligijnego.	A C
9. Rozpoznawanie objawiającego się Boga.	- charakteryzuje, w jaki sposób Bóg mówi o sobie;	C	- opisuje, jakiego Boga poznajemy za pośrednictwem Mojżesza;	A

(Bóg mówi o sobie).	- wyjaśnia, czym jest objawienie nadprzyrodzone.	B	- rozpoznaje Boga zatroskanego o los człowieka.	D
10. Wspomaganie uwierzenia Słowu Boga. (Wierzę Bogu).	- tłumaczy, dlaczego człowiek powinien odpowiedzieć na inicjatywę Boga; - analizuje, w jaki sposób człowiek może odpowiedzieć na usłyszane słowo Boga.	A D	- określa, o czym świadczy postawa dialogu Boga i człowieka; - wskazuje kolejne etapy dialogu Boga z człowiekiem.	B C
11. Rozpoznawanie Jezusa w pełni Jego Objawienia. (Jezus Chrystus szczytem objawienia).	- opowiada, na czym polega pełne objawienie w Jezusie; - wyjaśnia treść Prologu św. Jana.	B C	- wskazuje, jakie trudności mogą wystąpić w procesie uznania Jezusa jako Boga; - dowodzi, w czym przejawia się prawda, że Jezus jest szczytem Objawienia.	A D
12. Odkrywanie Boga w pośrednictwie Jezusa Chrystusa. (Jezus Chrystus odkrywa tajemnicę Boga).	- określa, co najważniejszego wnosi Jezus w życie człowieka; - analizuje pośrednictwo Jezusa w objawieniu Boga.	B D	- wyjaśnia poznany fragment Listu do Hebrajczyków; - uzasadnia, na jakiej podstawie twierdzimy, że Jezus odsłania tajemnicę Boga.	A C
13. Rozpoznawanie zasad prawidłowej hermeneutyki biblijnej. (Czytanie Biblii).	- wyjaśnia, czym jest natchnienie Boże; - charakteryzuje etapy powstawania Biblii.	A C	- określa zasady poprawnego czytania Biblii; - analizuje orędzia ewangeliczne podczas zgromadzeń liturgicznych.	B D
14. Rozwijanie wiary w zmartwychwstanie do życia wiecznego. (Niemożliwe staje się możliwe! – uroczystość Wszystkich Świętych).	- przedstawia, co Bóg oferuje człowiekowi, co obiecuje, do czego zaprasza; - wierzy w możliwość życia wiecznego w niebie.	D B	- przedstawia treści liturgiczne z Uroczystości Wszystkich Świętych; - nabożnie uczestniczy w liturgii i nawiedza miejsca spoczynku zmarłych.	C A
15. Wspomaganie relacji z Bogiem w modlitwie. (Rozmowa z Bogiem).	- wylicza formy modlitwy; - wyjaśnia, jaka powinna być modlitwa.	A C	- opowiada wybrane teksty biblijne o modlitwie; - uzasadnia, dlaczego Eucharystia stanowi centrum modlitw.	B D
16. Motywowanie podejmowania osobistej modlitwy. (Jak się modlić?).	- potrafi wskazać rodzaje modlitw, - praktykuje osobistą modlitwę.	A B	- opisuje, jakiej modlitwy oczekuje Bóg; - analizuje teksty KKK o modlitwie.	C D

III. Bóg obietnic

17. Rozpoznawanie źródła prawdy i	- wyjaśnia terminy: <i>dobro, prawda</i> ;	A	- poszukuje prawdy i dobra;	B
-----------------------------------	--	---	-----------------------------	---

dobra. (U źródeł prawdy i wolności).	- tłumaczy, na czym polega umiejętność życia w prawdzie.	C	- analizuje, na jakiej podstawie twierdzimy, że Bóg jest dobrem i prawdą.	D
18. Motywowanie osobistego zaangażowania w czynienie dobra. (Powierzone dobro).	- uzasadnia, skąd istnieje w człowieku dobro; - opisuje, dlaczego koniecznie należy czynić dobro.	D B	- przytacza fragmenty biblijne uzasadniające potrzebę czynienia dobra; - kształtuje własną potrzebę rozprzestrzeniania dobra.	A C
19. Przywracanie należnego miejsca dobru we własnym życiu. (Człowiek sumienia).	- opisuje, czym jest sumienie; - wyjaśnia, dlaczego chrześcijanin powinien być <i>człowiekiem sumienia</i> .	B D	- troszczy się o formację sumienia; - wyjaśnia określenie <i>człowiek sumienia</i> .	C A
20. Wzmacnianie rozumienia i przyjęcia darów Adwentu. („Przyjdź, Panie Jezu!” – Adwent).	- przytacza podstawowe treści adwentu; - podejmuje chrześcijańskie przeżywanie adwentu.	A C	- wyjaśnia określenie <i>dwa biblijne adwenty</i> ; - analizuje, z jakim religijnym przesłaniem zwracają się chrześcijanie w okresie adwentu.	B D
21. Poszukiwanie chrześcijańskiego wyjaśnienia wartości ludzkiej pracy. (Wartość pracy).	- opowiada, jak chrześcijanin powinien postrzegać swoją pracę; - udowadnia, na czym polega dewaluacja ludzkiej pracy.	B D	- poznał treść wybranych fragmentów z <i>Laborem exercens</i> ; - wyjaśnia, dlaczego chrześcijanie są szczególnie wezwani do poszanowania pracy.	C A
22. Ukazywanie wzajemnych zobowiązań pracodawcy i pracownika. (Pracownik – pracodawca).	- wylicza, w imię jakich wartości Kościół angażuje się w sprawy związane z pracą; - wyjaśnia, jakie prawa i obowiązki posiadają względem siebie pracodawca i pracownik.	A C	- analizuje, na jaki zasadniczy motyw-powód angażowania się Kościoła w sprawy społeczne można wskazać na podstawie tekstów <i>Laborem exercens</i> ; - jest zainteresowany nauką Kościoła o pracy.	D B
23. Rozwijanie poszanowania własności indywidualnej i społecznej. (Własność).	- opisuje, co Kościół ma do zaoferowania w sprawach odnoszących się do własności; - udowadnia, jakie postawy i w jaki sposób są szkodliwe wobec własności.	B D	- charakteryzuje relacje przykazań Bożych i własności; - opisuje, dlaczego Bóg i Kościół staje w obronie własności.	C A

IV. Bóg dał swego Syna dla zbawienia świata

24. Wspieranie chrześcijańskiego przeżywania świąt Bożego Narodzenia. (Bóg przyszedł do ludzi – Boże Narodzenie).	- podkreśla religijny wymiar świąt Bożego Narodzenia; - charakteryzuje teksty liturgiczne czytane w Boże Narodzenie.	A C	- uzasadnia, dlaczego Boże Narodzenie jest odkrywaniem największego Daru dla ludzkości; - uczestniczy w religijnym świętowaniu	D
--	---	--------	---	---

			Bożego Narodzenia.	B
25. Rozpoznawanie Boga zatroskanego o los człowieka. (Ojciec, który mnie szuka).	- analizuje przypowieści, w których Jezus opowiada o kochającym Bogu; - opowiada o trosce Boga do człowieka.	D B	- uzasadnia, że Bóg jest zatroskany o los człowieka; - jest wdzięczny za troskę Boga.	C A
26. Doskonalenie świadectwa wiary w czynach pokutnych. (Co znaczy kochać? – Wielki Post).	- określa, co jest istotne dla wierzących w okresie Wielkiego Postu; - wylicza nabożeństwa Wielkiego Postu.	C A	- interpretuje tekst Iz 58, 1-10 w kontekście wezwań Wielkiego Postu; - podejmuje czyny pokutne.	D B
27. Wprowadzenie w treść liturgii Wielkanocy. (Przywrócone życie – Wielkanoc).	- opisuje istotne znaczenie obchodzonej przez chrześcijan Wielkanocy; - analizuje, co dokonało się w święto Paschy.	B D	- charakteryzuje liturgię świąt paschalnych; - uzasadnia, dlaczego przyjęcie zmartwychwstania wymaga wiary.	A C
28. Formowanie postawy chrześcijańskiego przebaczenia. (Przebaczenie).	- wyjaśnia różnicę pomiędzy przebaczeniem, a zapomnieniem win; - określa, na czym polega przebaczenie.	C A	- porównuje treści wybranych dokumentów Kościoła o przebaczeniu; - wskazuje wartość własnego przebaczenia.	D B
29. Wzmacnianie świadomego wyznawania grzechów. (Wyznawanie grzechów).	- analizuje, co dzieje się w sakramencie pojednania i pokuty; - charakteryzuje warunki spowiedzi.	D B	- opisuje, na czym polega zadośćuczynienie Bogu i bliźniemu; - uczestniczy w darach sakramentu pokuty i pojednania.	A C
30. Ukazywanie wartości sakramentu pojednania i pokuty. (Pojednanie i pokuta).	- wyjaśnia, na czym polega społeczny wymiar popełnionych grzechów; - określa, co dokonuje się w sakramencie pokuty i pojednania.	C A	- uzasadnia, że korzystanie z sakramentu pokuty ma sens; - posługuje się treścią dokumentów Kościoła o sakramencie pokuty i pojednania.	D B
31. Kształtowanie postawy naprawiania zła. (Zadośćuczynienie).	- analizuje tekst biblijny o Zacheuszu; - interpretuje, jaki cel ma pokuta naznaczona podczas spowiedzi.	D B	- wypełnia własne zadośćuczynienia za winy popełnione; - charakteryzuje, na czym polega pokuta sakramentalna.	A C

V. Wiercie w Ewangelię

32. Wzmacnianie zaangażowania w procesie wybierania dobra. (Wybierać dobro).	- wyjaśnia, dlaczego ludzie powinni czynić dobro; - uzasadnia, dlaczego człowiek w swoim	A	- charakteryzuje motywację, którą kierowali się święci w życiu; - zauważa miłość Boga w Jego dobroci.	D B
---	---	---	--	--------

	działaniu winien mieć zawsze w perspektywie dobro.	C		
33. Formowanie odpowiedzialności za podejmowane przyrzeczenia chrzcielne. (Wydarzenie ważne dla całego życia).	- określa, dlaczego chrztu udziela się już na początku życia; - analizuje zadania i odpowiedzialność rodziców chrzestnych.	B D	- uzasadnia, dlaczego chrzest jest potrzebny; - wyjaśnia treść przyrzeczeń chrzcielnych.	C A
34. Motywowanie konstruktywnego przeżywania czasu młodości. (Czas młodości).	- potrafi omówić kierunki pracy nad sobą; - określa, w jaki sposób można wpływać na kształt swego życia.	A C	- wyjaśnia, co wiara ma do zaoferowania człowiekowi w wysiłkach pracy nad sobą; - analizuje ewangeliczne wskazania o młodzieńcu w kontekście pracy nad sobą.	B D
35. Promowanie chrześcijańskiego stylu życia. (Projekt życia).	- rozpoznaje własne słabości i w chrześcijaństwie poszukuje umocnienia; - wyjaśnia, dlaczego ważne jest realizowanie w życiu ideału zapisanego na kartach Biblii.	D B	- formuje własny projekt życia w oparciu o chrześcijański system wartości; - określa, dlaczego czas młodości posiada szczególne znaczenie dla całego życia.	A C
36. Ukazywanie ewangelicznej hierarchii wartości w życiu. (Ideał młodości).	- wyjaśnia pojęcie <i>hierarchia wartości</i> ; - analizuje wybrane teksty o wartościach w życiu ludzi młodych w nauce Jana Pawła II.	A C	- uzasadnia szczególne znaczenie wartości chrześcijańskich w osiągnięciu dojrzałości; - troszczy się o własną dojrzałość.	D B

VI. Obdarowani i umocnieni Duchem Świętym

37. Rozpoznawanie natury Jezusowego Kościoła. (Kościół).	- interpretuje wybrane teksty o Kościele z KKK; - uczestniczy w życiu Kościoła.	C A	- opisuje naturę Kościoła; - potrafi uzasadnić, na czym polega jego miejsce w Kościele.	B D
38. Odkrywanie zasadności funkcjonowania Kościoła. (Dlaczego Kościół?).	- wymienia przynajmniej trzy cele istnienia Kościoła; - analizuje, na czym polega samoidentyfikacja z Kościołem.	B D	- potrafi podać argumenty-odpowiedzi na pytanie, „dlaczego Kościół?”; - rozpoznaje w znakach widzialnych Jezusowy Kościół.	C A
39. Rozpoznawanie zadań Ducha Świętego w Kościele. (Chrystusowy Dar dla Kościoła).	- wyjaśnia, na czym polega wierność Bogu i Duchowi Świętemu; - określa rolę Ducha Świętego w Kościele.	A C	- porównuje związek treści eklesjalnych z sakramentem chrztu i bierzmowania; - interpretuje teksty biblijne o Kościele.	D B
40. Ukazywanie miejsca i roli papieża	- analizuje rolę papieża oraz biskupów w		- opisuje, jaka jest rola (misja) biskupów w	A

oraz biskupów w Kościele. (Papież i biskupi w Kościele).	Kościele; - wyjaśnia, jaką władzę posiada papież.	D B	Kościele w świetle nauczania Kościoła; - uznaje autorytet papieża i biskupów.	C
41. Dostrzeganie służby na rzecz wspólnoty Kościoła. (Służba wspólnocie Kościoła).	- określa, jakie zadania pociąga za sobą wybrana wspólnota służby; - wyjaśnia, na jakiej podstawie małżeństwo i kapłaństwo nazywamy sakramentami służby.	C A	- jest wdzięczny za służbę innych; - analizuje, w czym wyraża się służba kapłanów i małżonków.	B D
42. Odkrywanie wartości cierpienia i choroby. (Skarb Kościoła).	- analizuje, dlaczego chorzy są skarbem Kościoła; - określa, jaki sens posiada cierpienie.	D B	- rozumie wartość sakramentu namaszczenia chorych; - pomaga chorym i cierpiącym.	C A
43. Ukazanie uświęcającego udziału w liturgii. (Liturgia Kościoła).	- wymienia podstawowe postawy występujące podczas liturgii; - wyjaśnia, dlaczego każdy chrześcijanin jest odpowiedzialny za liturgię.	A C	- zna cel i zadania sprawowanej liturgii; - przekonuje o szczególnej potrzebie uczestnictwa w liturgii Kościoła.	B D
44. Dostrzeganie wartości Eucharystii. (Tajemnice sprawowanej Eucharystii).	- analizuje, czym jest Eucharystia; - wskazuje motywy, dla których Jezus ustanawia Eucharystię.	D B	- wylicza, co Eucharystia wnosi w życie człowieka; - interpretuje treść wybranych dokumentów Kościoła o Eucharystii.	A C
45. Świętowanie Dnia Pańskiego. (Niedzielną Eucharystia).	- określa kryterium prac koniecznych i niekoniecznych; - wskazuje, jakie wydarzenie jest podstawą świętowania niedzieli i dlaczego?	A C	- analizuje, jak powinna wyglądać niedziela chrześcijanina; - interpretuje, dlaczego niedziela jest dniem Kościoła i człowieka.	D B
46. Rozpoznawanie zbawczych nadziei w Eucharystii. (Eucharystia dla życia chrześcijanina).	- wyjaśnia poszczególne postawy eucharystyczne; - analizuje treści przesłań eucharystycznych.	B D	- uczestniczy w obietnicach eucharystycznych; - uzasadnia stwierdzenie <i>nadzieja życia wiecznego dzięki Eucharystii</i> .	A C
47. Motywowanie odpowiedzialnego odpoczynku. (Odpoczynek).	- wyjaśnia, na czym polega konstruktywne odpoczywanie; - troszczy się o odpowiedzialny odpoczynek.	C A	- analizuje, w jaki sposób chrześcijanin powinien wykorzystywać czas wolny; - określa, czego wymaga od niego Stwórca i Odkupiciel, dając mu do dyspozycji czas.	D B

48. Wspieranie więzi rodzinnych. (Ja i rodzice).	<ul style="list-style-type: none"> - analizuje, w jaki sposób jest odpowiedzialny za życie rodzinne; - uzasadnia wartość trwałych więzi rodzinnych. 	D B	<ul style="list-style-type: none"> - interpretuje wybrane dokumenty Kościoła na temat relacji rodzinnych; - troszczy się o dobro własnej rodziny. 	C A
49. Wzmacnianie troski o dobro rodziny. (Dobra rodzina).	<ul style="list-style-type: none"> - analizuje funkcje i zadania rodziny; - określa, kiedy rodzinę możemy ocenić jako dobrą. 	D B	<ul style="list-style-type: none"> - odpowiedzialnie spełnia własne zadania w rodzinie; - szanuje prace innych członków rodziny. 	A C
50. Wspomaganie troski o dobro przyszłej rodziny. (Moja rodzina).	<ul style="list-style-type: none"> - zastanawia się, jaką chce założyć rodzinę; - modli się o dobrą rodzinę. 	A C	<ul style="list-style-type: none"> - określa, co należy czynić, aby założyć szczęśliwą i trwałą rodzinę; - troszczy się o własną dojrzałość osobową. 	B D